

mende. — Dernæst have vi ogsaa med Hensyn til Timetallet tilladt os at foreslaae nogle Ændringer. De 12 Timer, som det er foreslaaet at maatte anvende i eet Døgn til at fuldbyrde Straffen i, gjøre, at der vil gaae noget af Natten med; begynder Straffen Kl. 6 om Morgenen, vil den først kunne ende Kl. 12 om Natten, og det skærper naturligvis Straffen meget, at den bliver erequeret om Natten; selv en kortere Straffetid, f. Ex. blot 6 Timer, som bliver erequeret fra Kl. 9 om Aftenen til Kl. 6 om Morgenen, vil jo være en langt større Straf, end dersom den blev erequeret paa den Tid, hvor den Menige ellers skulde være i Tjenesten. Saaledes som Lovudkastet er affattet, vil den Menige, som Kl. 5 om Morgenen har udstaaet sin Straf, strax kunne tages til at gjøre saa streng en Tjeneste, som det skal være, og vi have derfor anseet det for rigtigt, at der blev indført den Bestemmelse, at fra Kl. 9 om Aftenen til Kl. 5 om Morgenen maatte Straffen ikke anvendes, og at den derhos kun maatte anvendes 9 Timer af Døgnet istedetfor 12. Til Støtte for denne Indskrænkning skal jeg endnu anføre, at i Resolutionen af 1848, ved hvilken denne Straf tildeels blev tilladt, er det dog kun tilladt at erequere den i 6 Timer i et Døgn; Krigsstyrelsen har altsaa dengang anseet en staaende Arrest af 6 Timer i et Døgn for at være en haard Straf eller i alt Fald en tilstræffelig Straf. Der staaer i Lovudkastet, at Straffen ikke maa bringes til Udførelse paa Dage, hvor den Paa-gjældende har været paa lang Marsch eller har haft meget anstrengende Tjeneste. Vi have anseet det for rigtigt, at Ordene „lang“ og „meget“ gaae ud. Jeg har senere hørt Indvendinger imod, at Ordet „lang“ udgik, idet Ordet „Marsch“ skulde kunne misforstaaes, saaledes at det vilde blive anseet for eensbetydende med Tjeneste overhovedet. Jeg tror dog ikke, det efter almindelig Sprogbrug kan misforstaaes, at, naar der staaer „Marsch“, maa den Menige ogsaa virkelig have været paa Marsch og ikke blot, f. Ex. have marscheret fra Hovedvagten hen til en

Caserne. — Der er i Lovudkastet den Bestemmelse, at mellem hver Gang, den Menige udstaaer Straffen, skal han have 2 Timers Hvile. Vi have anseet det for nødvendigt, at han ogsaa faaer 2 Timers Hvile ovenpaa Straffen, saaledes at han ikke strax, umiddelbart efter den udstaaede Straf, skal kunne tages til en saa anstrengende Tjeneste, som det skulde være. — Det er disse Ændringer, som Mindretallet har tilladt sig at foreslaae. Jeg skal anbefale dem til Thinget og navnlig anbefale, at det principale Forslag bliver vedtaget, hvorefter staaende Arrest ikke skal indføres i Hæren.

Den fungerende Krigsminister:

Med Hensyn til dette Lovforslag i dets Almindelighed skal jeg gjøre opmærksom paa, at det jo er af Humanitetshensyn, at Krigsministeriet har forelagt det; det er altsaa forelagt for at indføre en Straf, der ikke skulde være saa streng som den nu bestaaende. Ministeriet kan tiltræde den Ændring, der er foreslaaet af Fleertallet, hvormod det bestemt maa modsætte sig Mindretallets principale Forslag, idet man, saafremt det vedtoges, vilde miste enhver Straf, som kunde udføres i en kort Tid, og dette er et for Hæren særdeles vigtigt Punkt. — Angaaende de Ændringsforslag, der ere stillede af Mindretallet som subsidiaire, skal jeg med Hensyn til, hvad der blev udtalt af den ærede Ordfører for Mindretallet, kun bemærke, at for mig staaer det saaledes, at enhver Straf er nedværdigende, og jeg seer ikke, at der er noget mere Nedværdigende i den ene Straf end i den anden. Det, at en Mand bliver arresteret i et Skildershus eller i en hvilken som helst anden Ting, som man vilde finde paa at indrette, kan jeg ikke see, at der er noget Nedværdigende ved; man har jo meget mere nedværdigende Straffe, f. Ex. at blive sat paa Band og Brød eller i mørk Arrest, eller behandlet paa anden lignende Maade. Men man har jo ved den nye Hærordning slaaet fast, at de Følg, der komme ind, skulle uddannes i overordentlig kort Tid; man er gaaet ned til et Minimum